

HUCKY EICHELMANN

น้องมิก กับ น้ำตาแสงใต้ที่ผมเพ้อรอคอย

ใจจริงผมไม่อยากเอาแฟนซีโซโล่กีตาร์คลาสสิกอื่นๆ มาเปรียบเทียบกับคุณภาพเสียงกับอัลบั้ม Magical Melodies of Thailand ของ Hucky Eichmann แบบนี้เลยครับ แต่มันก็มีเหตุให้ต้องทำ...

ประเด็นที่ผมยกมาเปิดตัวในย่อหน้าแรกนี้ เกิดขึ้นในภายหลังหลายๆ เหตุการณ์ ก่อนที่ผมวางแผนว่าจะเขียนถึงอัลบั้ม Magical Melodies of Thailand

เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ...

ราวๆ ต้นปีนี้ ผมได้รับคำเชิญจากทีมงานของ AMI Records ให้เข้าร่วมพิธีเปิดสตูดิโอบันทึกเสียงที่ชื่อ karma sound studios ที่บางเสร่ ชลบุรี แต่เนื่องจากผมติดภารกิจจึงไม่ได้ไปงานนี้ ตอนนั้นก็คิดว่า เคี้ยววันหลังค่อยตามไปเก็บข้อมูลก็แล้วกัน

ถัดมาอีกไม่นาน ทาง AMI Records โทรฯ มาชวนว่า อยากให้ไปลองฟังมาสเตอร์ของงานชุดใหม่ของคุณฮัคกี้ แล้วนัคแรกก็มีอันต้องเลื่อนไป เพราะผมอีกเช่นเคยครับ คุณฮัคกี้และคุณเต๋าก็สนใจดีบอกว่าไม่เป็นไร ให้โอกาสนัคใหม่ ในเมื่อผู้ใหญ่ยุติกับเราอย่างนี้นัคครั้งที่สองจึงต้องตรงเวลา

"สวัสดีน้องเหมียว"... ผมเอ๋อๆตก เมื่อเห็นเจ้าแมวอ้วนนอนอยู่ข้างประติมากรรมของคุณฮัคกี้ มารู้ทีหลังว่าชื่อ "น้องมิก"

ผมเจอคุณฮัคกี้ล่าสุดเมื่อครั้งที่ไปสัมภาษณ์ตอนออกอัลบั้ม "Sweet Words" ก็ 2 ปีมาแล้ว ตั้ง 2 ปี นึกว่าเพิ่งไม่นานมานี้เสียอีก ผมว่าคุณฮัคกี้ไม่เปลี่ยนเลย ทั้งรูปร่างหน้าตา และอัธยาศัย (ชมจริงๆ นะครับ ไม่ใช่เพราะชาติที่หอมกรุ่น กับขนมที่เอามาเลี้ยงนะครับ 555)

"มีเพลงน้ำตาแสงได้ด้วย" ผมขานลูกเลยครับ เพราะผมชอบเพลงนี้มาก และไม่คิดว่าจะมีใครนำมาเล่นด้วยกีตาร์คลาสสิกอีก หลังจากได้ฟัง "น้ำตาแสงได้คอนแชร์โต" ของคุณเชคคอร์ดอร์ญ เลิศพิพัฒน์ ที่นำซาวพันธ์ไว้ใส่แผ่นซีดีมาให้จากต้นฉบับที่เป็นเทป open reel

"นวลเจ้าพี่เอ๋ย... คำน้องเอ๋ยล้ำคร่ำครวญ ถ้อยคำเหมือนจะชวน ใจ พี่ หวนครวญคร่ำคร่ำ"

แล้วรรถของขึ้นมา ผมก็น้ำตาจิ้มเลยครับ แล้วก็ตัดสินใจในตอนนั้นว่า หนนี้จะไม่แค่สัมภาษณ์คุณชัคกี้ แต่จะวิจารณ์อัลบั้มนี้เลย พวาทะกลับมาจากบ้านคุณชัคกี้ก็ต้องมานั่งคิดว่า เอาละสิ... ถ้าจะวิจารณ์ มันต้องมีเกณฑ์ที่เรากำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ประเมินคุณภาพของงานที่เราจะวิจารณ์ ว่าแค่... "เรานะ ถึงหรือเปล่า"

เอาน่า... ทำงานนี้สิบกว่าปีแล้ว ผ่านเครื่องเสียงมาเกือบจะประสบการณ์ในการฟังก็ไม่น้อย ลองดูสักหน่อยสิว่า... ถึงหรือเปล่า และ... นี่ก็เกณฑ์ที่ผมจะใช้ในการทำงานวิจารณ์ดนตรี (ซอฟต์แวร์ต่างๆ) ซึ่งผมกำหนดขึ้นมาเอง โดยนำแนวคิดหลายๆ อย่างมาผสมผสานกันครับ

แนวคิดที่ 1 นำมาจาก "เลิฟ คอลสตอย" ในหนังสือ "ศิลปะคืออะไร" ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 มกราคม 2538 มีใจความว่า...

"...ปฏิบัติการทางดนตรีจะต้องมีความเป็นศิลปะ จะต้องเป็นศิลปะ คือต้องมีความกินใจ มีเงื่อนไขสำคัญสามอย่างที่ควรใส่ใจ และในการทำให้งานดนตรีนั้นมีความกินใจ จำเป็นต้องใส่ใจ อีกมาก การผ่านจากเสียงหนึ่งไปสู่อีกเสียงหนึ่ง จะต้องขัดขึ้นหรือสลับเนื่อง เสียงนั้นต้องเพิ่มขึ้นหรือแผ่ลงอย่างราบรื่น ต้องกลืนเข้ากับเสียงหนึ่งและไม่กลืนกับอีกเสียงหนึ่ง เสียงนั้นต้องมีความแผ่ผ่นอย่างนั้นหรืออย่างนี้ และอะไรอื่นๆ อีกมาก แต่จะต้องมีเงื่อนไขสำคัญสามอย่างคือ ความลึก ช่วงเวลา และความหนักเบาของน้ำเสียง การทำดนตรีจะเป็นศิลปะได้ก็ต่อเมื่อมันกินใจ เมื่อเสียงไม่สูงหรือต่ำเกินไป จะต้องเป็น ซึ่งก็คือ เมื่อแกนกลางที่เล็กที่สุดของโน้ตที่จำเป็นถูกเล่นขึ้น เมื่อโน้ตตัวนั้นทอดเสียงด้วยช่วงเวลาที่จะต้องทอด และเมื่อความหนักแน่นของน้ำเสียงไม่มากหรือน้อยไปกว่าที่จะต้องเป็น การฝึกเขียนเพียงน้อยนิดในความลึกของน้ำเสียง ไม่ว่าในทิศทางใด การทอดเสียงที่ยาวหรือสั้นเกินไป หรือความหนักแน่นที่ฝึกผิดไปจากที่จะต้องเป็น ล้วนทำลายความสมบูรณ์และมีผลต่อความกินใจของงานชิ้นนั้นทั้งสิ้น ดังนั้น อารมณ์ความรู้สึกอันกินใจจากศิลปะของดนตรี ซึ่งดูง่ายและได้มาง่ายๆ นั้น เราจะซึมซับได้ก็ต่อเมื่อผู้บรรเลงค้นพบสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อันไร้ขอบเขต ซึ่งจำเป็นต่อความสมบูรณ์ของดนตรี..."

แนวคิดที่ 2 ผมนำมาจากการศึกษาในความหมายของคำว่า "สุนทรียศาสตร์ - Aesthetic" จากการอ่านพบเจอในเว็บไซต์ต่างๆ แต่ที่ผมชอบมากๆ ต้องให้เครดิตกับอาจารย์ Siren ใน www.bwfoto.net เป็นสังคมของคนรักการถ่ายภาพขาว-ดำ ในกระบวนการแบบออริจินัล แนวความคิดที่อาจารย์ให้ไว้ ผมได้นำมาคัดต่อและประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานวิจารณ์ดนตรีของผมมีอยู่ว่า... "สุนทรียภาพ หรือ Aesthetic นั้น ไม่ได้หมายถึงความสวยงามแต่อย่างเดียว แต่หมายถึง emotional value ซึ่งอาจเกิด

ขึ้นจากอารมณ์ทั้งด้านบวกหรือลบก็ได้ ซึ่งน่าจะแบ่งออกได้เป็น 3 หมวดใหญ่ๆ... อย่างแรก คือ visual element หรือสิ่งที่เรารับรู้ในแง่กายภาพ อย่างที่สอง คือ emotion หรือ aesthetic ซึ่งจะบอกว่ามันเป็นปัจเจกก็ไม่ใช้ universal ก็ไม่เชิง เพราะการรับรู้ความงามของแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน แต่ก็มีเกณฑ์มาตรฐานบางอย่างที่คนทั่วไปรับรู้ได้ว่า นี่คือการงาม อย่างสุดท้าย คือ content"

ทั้งสองแนวคิดนี้เป็นเกณฑ์กว้างๆ ซึ่งจะต้องนำมาผนวกกับการประเมินผลในองค์ประกอบอื่นๆ อย่างไรก็ตามมีสิ่งหนึ่งที่ผมขอยึดเป็นเกณฑ์หลักในการทำงานก็คือ "การให้เกียรติกับผู้สร้างสรรค์งาน" หมายความว่า... ผมเชื่อว่า งานทุกชิ้นคนทำงานต่างมีความตั้งใจเต็มที่ (ในกรณีที่ผมมีความรู้สึกว่า งานชุดใดไม่เป็นไปตามหลักคิดดังกล่าว ผมจะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการงานชุดนั้น) ที่นี้ เมื่อมีความตั้งใจเต็มที่แล้ว ผมจะดูปัจจัยประกอบอื่นๆ ว่า สามารถถ่ายทอดความตั้งใจได้ นั้นให้ปรากฏออกมาเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะสาเหตุใด

พอเรื่องมันออกมาในรูปแบบนี้ ก็เลยวกกลับไปสู่ย่อหน้าแรกของบทความนี้ที่ว่า...

ใจจริงผมไม่อยากเอาแผ่นซีดีโซโล่กีตาร์คลาสสิกอื่นๆ มาเปรียบเทียบกับคุณภาพเสียงกับอัลบั้ม *Magical Melodies of Thailand* ของ Hucky Eichelmann แบบนี้เลยครับ แต่มันก็มิเหตุให้ต้องทำ...

ถึงตอนนี้ก็ต้องขอโทษกันตรงๆ ครับ ว่า... ผมขอขยอต่อการวิจารณ์อัลบั้ม *Melodies of Thailand* ของ Hucky Eichelmann ไปต่อในฉบับหน้า พร้อมๆ กับจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมในการวิเคราะห์ทางด้านคุณภาพเสียง และบอกเล่าวิธีการทำงานของผม เพื่อให้มันใจว่าคะแนนทุกคะแนนที่ผมให้นั้น คำนึงถึงแง่มุมต่างๆ อย่างครบถ้วน และหวังว่าบทความที่เขียนจะสามารถใช้เป็นบรรทัดฐานให้กับผู้อ่านในการเลือกงานดนตรีดีๆ มาฟัง และมีความสุขไปกับศิลปะแขนงนี้ครับ... ADP

ที่มาของ Sketches of Sound

ผมชอบอัลบั้ม *Sketches of Spain* ของ Miles Davis มาก (เคยเล่าสั้นๆ ไปบ้างแล้ว) ฟลัต์ที่ได้อินท่อนแรกของเสียงทรัมเป็ตที่บรรเลงบทประพันธ์ *Concierto de Aranjuez* (ท่อน Adagio) ที่ทำให้ผมหลงใหลงานชุดนี้ทันที (*Concierto de Aranjuez* เป็นงานกีตาร์คอนแชร์โตที่โด่งดังมาก ประพันธ์โดย Joaquin Rodrigo) และเมื่อฟังถึงอัลบั้มเหมือนเราได้สัมผัสกับวินาทีแห่งสปอนท์ Miles Davis ร่วมกับ Gil Evans ผูกกำลังเล่าเรื่องแผ่นดินกระซิบถึง ทำให้ผมรู้สึกว้าประเทศนี้ ฟากหนึ่งก็ช่างเร่าร้อนและแสนเข็ญ ชณะที่อีกฟากหนึ่งก็โรแมนติกเกินห้ามใจด้วยเหตุนี้ ผมจึงนำคำว่า *Sketches* มาผสมกับ *Sound* เพื่อสวบทบาททำหน้าที่ถ่ายทอดภาพร่างของผลงานที่ผมวิจารณ์ โดยหวังให้ผู้อ่านได้สัมผัส และเห็นถึงตัวตนของงานชุดนั้นๆ ครับ

ฉบับพิเศษ
14

AUDIOPHILE

VOL. 14 No. 157 MARCH 2010

AUDIO ▶ HOME THEATRE ▶ AV MULTIMEDIA

SONY
make.believe

BRAVIA

- 3 Great Small Speakers
 - > Harbeth : P3ESR
 - > ProAc : Response D1
 - > Sendor : SA-1

- 3 Phono Stage Small Size Big Sound
- 2 Modern Classic Speakers
- audiophile go digital
 - > Olive 4HD
- we're an audiophile
 - > 2 ห้องฟัง 2 ใจว่า

Wilson

- > Wilson Benesch : Full Circle Set
- > เกร็ดจาก Carnegie Hall

Feel
the passion

See
the difference

Touch
the future